

העמותה למען הקשיש
 רח' הנשיא 58 חדרה
 טל. 6210526, 6324808

מרכז מידע, ייעוץ והכוונה
 לטיפול אישי בבית ובקהילה
 לקשישים ולבני משפחותיהם.

גליון
כיוון חדש
 עיתון גימלאי חדרה
 נובמבר 2015 - חשון תשע"ו
 229

לפרטים על פעילויות ואירועים נוספים...
 גפשו אותנו באגף העמותה
www.amuta4kashish-hadera.org.il

הקונגרס הציוני הלאומי הל"ז בירושלים
נציגות מכובדת מחברה ייזגה את העיר

את: יאשיהו וולשטין | yoshwols@walla.com

ותכנים. חשבתי לעצמי כי כל העם הרב הזה בא לבניי האומה בירושלים תחת כיפת הציונות, עושים ציונות ומאמינים בה בכל ליבם. נרגשתי מאוד להיות חלק מהמפגש הזה, שמטרתו עריכת סיכום של חמש שנים והתוויית מדיניות לחמש השנים הבאות.

"בבאזל ייסדתי את מדינת היהודים, אם אומר זאת היום בקול, יענה לי צחוק כללי. אולי בעוד חמש שנים, בוודאי בעוד חמישים שנה, יודו בכך כולם." דברים אלה ואחרים היו מהגיגי חוזה המדינה בנימין זאב הרצל, בתאריך 3/9/1897.

אילו היה הרצל עמנו, היה בוודאי נשאל: "הלוא יש לנו מדינה, וכי לא תמה תפקידה של הציונות?" והוא היה חוזר ואומר: "קראתי לציונות אידיאל-אין-סופי, ואני מאמין שלאחר השגת ארצנו, ארץ ישראל, לא תחדל להיות אידיאל..."

בימים אלה, הייתה לנוציגי המועצה הציונית חדרה, יעל ששון ואנוכי, הזכות להיות צירים בקונגרס הציוני הל"ז. שמחנו לפגוש במקום צירים חדרתיים נוספים כשרה גובס נציגת נעמת מרחב שומרון ומועצת הנשים העירונית.

נפעמתי למראה אלף צירים יהודים ודרוזים ציוניים מכל רחבי תבל ומישראל. נראה לי שאין אירוע דומה לזה מבחינת גודל

המשך בעמ' 2

סרטים באולם רחב שמי
 8.11 יום א' בשעה 16:00 המתמחה עם רוברט דה נירו
 22.11 יום א' בשעה 16:00 סוויטה צרפתית: 054-80079

תלם
 שירותי סיוע כס"מ
 סיוע לזה אנחנו!

תלם - בשיתוף עם העמותה למען הקשיש בחדרה

- סיוע וייעוץ בקבלת רישיונות לעובד הזר - ללא תשלום.
- מטפלים/ות זרים - 24 שעות ביממה.
- מטפלים/ות זרים - דוברי שפות שונות.
- שירות מקצועי ואמין.

רח' בית הלל 6 תל-אביב 67017
 טל. 03-5618850, 03-5619120, 079-03
 גרינברג כלנית: 050-4440009

גליון
כיוון חדש
 עיתון גימלאי חדרה
 נובמבר 2015 - חשון תשע"ו
 229

עורכת ראשית: יונה מאור.

חברי המערכת: רבקה בן-מנחם, יצחק גולדפינגר, יאשיהו וולשטין, יפה וינקר, רחל ליני, ימימה לוי, רות לפידור, יונתן נוי, נגה ניב, זהבה עמל, עליזה רוזנווסקי, מנינה שחק, עדי שיטה, בתיה שרייבמן.

רכזת הכתבים ומפיקת העיתון: עו"ס רויטל פוקס.

המחלקה לאוכלוסיה המבוגרת באגף הרווחה.
 הגהה: יאשיהו וולשטין.
 המו"ל: "העמותה למען הקשיש" בחדרה טל. 04-6323331 פקס. 04-6247537.
 עריכה גרפית והדפסה: דפוס סאלי חדרה.

אתם מוזמנים לשלוח תגובות וסיפורים מעניינים לכתובת המייל של המערכת:
E-mail: kivunhadash1@gmail.com

מועדון מועשר
לדקנים יוצאי אתיופיה
נפתח בחדרה

בשעה טובה התקיים אירוע פתיחה רשמי של המועדון המועשר לאוכלוסייה המבוגרת יוצאי אתיופיה במתנ"ס קלור בשכונת פאר. האירוע התקיים במעמד ראש העיר, קייס שמעון אליאס, מנהלת אגף הרווחה ונציגים מהקהילה - העמותה למען הקשיש, עמותת עליה, מוקד קליטה, תיכון נעמ"ת חדרה ועובדות סוציאליות מהמחלקה לאוכלוסייה מבוגרת.

באירוע הוצגה תערוכת עבודות יד של מבקרי המועדון במסגרת חוגי אומנות בהנחיית המורים, שולמית רוט והמורה המתנדב אבי אלבכרי.

האירוע היה מרגש מאוד ובו הביעו הקשישים את שביעות רצונם ותודתם לכל המברכים, כמו-כן ציינו במיוחד את עבודתה של רכזת המועדון - עו"ס יפה הדראי - מלסה.

הנוכחים כובדו במאכלים מסורתיים מעשה ידי המשתתפים במועדון, הקשישים לבשו בגדים מסורתיים והאווירה הייתה חגיגית במיוחד.

דפוס סאלי
 ביצוע כל עבודות הדפוס
 דפוס אופסט, דיגיטלי ושלטי חוצות
 הובלה עד בית הלקוח

דפוס סאלי בע"מ
 שרת שנת ניסיון בתחום הדפוס מאפשר לך לנתן לך בדיוק מה שאתה צריך עם דפוס רב על דיוק כספתי ואיכות וכמו כן על עמידה במוחות המאנים.

טל. 04-6345590 רח' הנשיא 56 חדרה

פסטיבל המרק

את: ארי טיטה | shittadi@netvision.net.il

"יש מרק?" שואלים אותי שניים מהנכדים הצעירים. "מרק?" אני עונה בתימהון כאילו שאלו אותי שאלה מהותית ביותר, עכשיו מרק. באמצע הקיץ מרק? חכו לחורף..."

הפרצופים המאוכזבים שלהם מציפים אותי. איך סבתא יכולה לאכזב כך את הנכדים שלה?

"אתם באמת, באמת רוצים מרק?" "כן" הם עונים במקלה. אני לא מאמינה שאכן, אם יוגש להם מרק הם יאכלו אותו.

מה מספר לכם על המרק במשפחה שלנו?

כשמתחילים ימי הסגר אני פותחת את העונה. עונת המרק כמובן. בעבר הייתי מסתפקת בסיר מרק אחד בשבוע לחלוקה בין המשפחות. בשנים האחרונות, כשמספר לוגמי המרק עלה וגם הנכדים שבגרו עדיין מצטרפים לחגיגה, רכשתי עוד סיר (כאן אני מגלה סוד מספר אחד - סיר לחץ, גם שיהיה מהר וגם שיישמרו כל הויטמינים-אולי).

תסכימו איתי קוראי הנאמנים, שהקיץ הזה היה חם במיוחד, אפילו אני הדלקתי מזגן. לכן שאלת המרק נראתה לי הזויה ורחוקה מתמיד, עד החורף יש זמן. מי שמע על מרק באמצע הקיץ?!

החלטתי שאני עושה ניסוי. אבשל סיר מרק (מתכון בגליון זה בעמ' 7) ונראה מי יצטרף לחגיגה.

נוטפת זיעה, למרות המזגן, ליקטתי את החומרים הדרושים, הוצאתי את סיר הלחץ, דווקא לא את החדש, וקדימה לעבודה. התבשל לו המרק באמצע השבוע ואני סקרנית עד מתי "ייתקע" לי במקרר עד סוף השבוע. "יש מרק??" מרחרחים הנכדים ומייד נשלח ווטסאפ משפחתי לכל המעוניין: "יש מרק?"

בתוך שעה, כמו בקריאת צו 8 למלחמה מתייבבים אצלי, אני לא סופרת כמה. נשלפות הקעריות, המצקת יוצקת, הכפות נבחרות (לכל אחד יש כף מועדפת) ותאמינו לי - לא נשארה לי אפילו צלוחית למחרת לצהריים. יתרה מזאת, המצקת האחרונה שכבר גרדה את תחתית הסיר, נחלקה שווה בשווה בין הנכדה הצעירה ביותר והגין הבכור, שניהם בני שש.

קובי זלוטניק מפתח סל
 שרותי מנעולן מתקדמים נוסד ב-1954

שרותי תיקון ופריצה לרכב, בית, כספות מנעולים מוגני שיכפול ופריצה לפלדלת וזלתות עץ מצלמות ועיניות לדלתות וחדרים ואמצעי אבטחה נוספים נעילת דלת בשליטה מרחוק למוגבלי נגישות לתושבים ותיקים מחירים ומבצעים מיוחדים! ייעוץ חינם להגברת הביטחון האישי שלך

הנשיא 58 חדרה 04-6322251 050-5346973
 בקרו באתרנו www.key4all.co.il

הקונגרס הציוני הלאומי הל"ז בירושלים

נציגות מכובדת מחברה יוצה את העיר
את: יאשיהו וועלס | yoshwols@walla.com

חשיבות רבה מוענקת להסתדרות הציונית ולקונגרס הציוני העולמי ע"י ראשי המדינה. עדות לכך הייתה הופעתם לפני מליאת הקונגרס. נשיא המדינה ששהה בשליחות בחו"ל שיגר ברכה מצולמת. בשלושת ימי הקונגרס נשאו דברים ראש הממשלה, יו"ר הכנסת, יו"ר האופוזיציה, שר הביטחון, שר הקליטה וראש העיר ירושלים.

הקונגרס דן וקיבל החלטות בעשר ועדות בתחומים שונים. יעל ואנוכי היינו חברים פעילים בוועדה שדנה בקיבוץ גלויות. בוועדה ביקשתי להשתמש ככל האפשר בשפה העברית. הוועדה אכן קיבלה את הצעתי לשנות את המינוח "ארגונים וולונטריים" ל"ארגוני התנדבות". כמו-כן ביקשתי לתמוך בהצעה להכיר ולתקצב את הארגון הספרדי הציוני העולמי. אמרתי לחברים שבפרשת השבוע "לך לך", מדובר על הציוני הראשון בעולם, אברהם אבינו, שהיה ספרדי. גם משה רבנו היה ספרדי, שאילו היה אשכנזי היה שמו משה רבינוביץ'. סיפרתי שמשפחתי היקרה

מורכבת מיוצאי שבע גלויות. סיכמתי את דברי התמיכה שלי בהצעה לבנות מכנה משותף רחב ככל האפשר כדי לגשר על הפערים הקיימים בין עדות ישראל. הוועדה אכן תמכה בהצעה זו. החלטות הוועדות באו לאישור המליאה שהורכבה מכל הצירים. חשתי שאנחנו עושים היסטוריה.

אחת מגולות הכותרת של הקונגרס הייתה סיוור בן חצי יום בישובי עוטף עזה. הסיוור נשא את השם: "מהחזון הציוני למציאות של ימינו". בתום הסיוור נתקבלו באופן מכובד מאוד במועצה האזורית "אשכול", שהעומד בראשה גדי ירקוני איבד את שתי רגליו ביום האחרון של מבצע "צוק איתן". הכיבוד והתוכנית בקבלת הפנים היו בטעם של עוד. האירוע הסתיים בברכתו של אברהם דובדבני שנבחר בשנית לראשות ההסתדרות הציונית העולמית ובשירת תפילת ברכה לשלום המדינה והתקווה.

לסיום הקונגרס הוענק תואר עמית כבוד של הוועד הפועל הציוני לחברנו הטוב יוסף נסראדין, מייסד ויו"ר התנועה הציונית הדרוזית. הוא ייצג בדברי התודה שלו את מקבלי התואר האחרים וסיים את דבריו במילים: "ה' עוז לעמו ייתן, ה' יברך את עמו בשלום". מחיאות כפיים סוערות וארוכות ליוו את דבריו.

דבר הלאומי

את: ימינה לוי | yemimale@gmail.com

חשבנו להתרכז בנושא חודש האזרחים הוותיקים, אך אי אפשר להתעלם מאירועי האלימות שמזעזעים את חיינו. נציין את אומץ ליבו ויושרתו של ראש עיריית נצרת, עלי סלאם, שזף בחברי הכנסת הערבים, על שהם מלבים את השנאה. כדבריו: "הפוליטיקאים פחדנים. הם באים, עושים תהלוכה ומשאירים את הצעירים לשרוף צמיגים ופחי אשפה". הוא קרא למנהיגים לשבת יחד ולמצוא פתרון, כי אין דרך אחרת. אכן האיש ראוי להרים משומה ביום העצמאות.

ולעניינו- חודש האזרחים הוותיקים עומד השנה בסימן "מפני שיבה תקום". היוזמה לקיום האירועים למען האזרח הוותיק באה מאירגון האו"ם. המטרה: "להגביר את המודעות לדרכו של ציבור זה ולקדם רווחתו". הציבור מוזמן לקחת חלק באירועי החודש. משרד הרווחה והשירותים החברתיים נרתם למשימה זו. אבל, מעבר ל"חגיגות הללו", מה נעשה למען הקשישים?

לפי נתוני הביטוח הלאומי, חיים היום בישראל כ-189 אלף קשישים, מתחת לקו העוני. הכנסת אישרה לאחרונה השלמת ל-541 שקלים. נשמע כלעך לרש, אם נחשוב על כך שמשכורת חברי הכנסת מתעדכנת כמעט כל שנה. הידד לשלי יחימוביץ שפרסמה את תלוש השכר שלה בפייסבוק, "כדי למנוע עלייה מופקרת בשכר הח"כים".

הזיקנה עצמה קיבלה תיאור אופטימי, נפלא, בשירו של מרדכי שרי:

"משנה לשנה נשארה שלי מתפרפרת / וצפה רש. לחישות נבסיקר מאחורי גבי / כא מציאות אולי, וצפה טוב. אנו סלמף לרקשיב לקולות מתוכי וצפה טוב מאי. / וצפה הולך וצפה."

מרדכי שרי יליד רמת גן דור חמישי בארץ, הוא גם פסיכולוג קליני. בשיריו יש ביטוי להתמודדות עם מצבים קשים, זיקנה ואף עם המוות. גם בשיא הייאוש יש תמיד תקווה. אז נקווה לטוב לקשישים ולכל עם ישראל.

העמותה למען הקשיש ואגף הרווחה המפעילים את הקהילות התומכות מרחיבים את שירותיהם

פעילות פנאי
למרותקי בית וותיקים בעזרתם של מתנדבים

בישראל, כרבע מחברי הקהילות התומכות הינם מרותקי בית. אוכלוסייה זו אינה נהנית מפעילות פנאי חברתית, דבר המעצים את תחושת הבדידות בקרבה.

מטרת התוכנית

- ✓ סיוע בהפגת הבדידות בקרב חברי הקהילה התומכות המרותקים לביתם.
- ✓ פעילות פנאי בבית ובחוץ.
- ✓ התאמת פעילות חברתית מוגשת.
- ✓ שיפור באיכות החיים.

התוכנית מתבססת על מערך מתנדבים קבועים, אשר מבקרים את חבר הקהילה בביתו פעם בשבוע למשך שנה לפחות.

המתנדבים שייטרופו לתוכנית החשובה והמאתגרת הזו, יקבלו הכשרה לתפקיד, הדרכה וליווי צמוד לאורך פעילותם בתוכנית.

לפרטים נוספים ולהתנדבות ניתן לפנות לצליל שומר חי
054-5892559
Tziliisc@gmail.com

11	10	9	8	7	6			5	4	3	2	1
				14	13							12
	18			17					16			15
	22			21					20			19
			25					24				23
			☺	☺	☺	☺	☺	☺	☺			
										26		
30	29		☺	☺	☺	☺	☺	☺	☺		28	27
			35		34	33	33		32			31
	39			38					37			36
									41			40
	42											43
	47			46				45	44			
					49							48

משך נובמבר 2015

את: נהנה אדן | amal.zm@012.net.il

מאזן
1. קפסולות, גוללות 6. חג (3, 3) 12.
אפשרות, הישג 14. תביא לעולם גור חיה
15. בהם 16. כועס, זועם 17. אות אנגלית
18. מין חולצה 19. קרס 20. ישן 21. לא
קשה 22. היטל 23. שלב 24. שנת הקמת
המדינה 25. ארנק, תיק 26. יום הכרזת
המדינה באו"ם (7,2) 27. נחשול 29. חומר
מבריק 31. נחל אכזב 33. מעונות השנה
35. רצחו 36. שד 37. אמיצים, מקובלים
בחברה 39. מוקיון 40. מספיק 41. קולות
התרנגולים 42. דר 43. מטבע יפני 44.
אשרה, רשיון 46. מים רבים 47. נרו יאיר
(ר"ת) 48. כך קוטפים זיתים 49. איך
קוטפים ענבים

מאונן
1. תקרובת, אירוח 2. רשת דייגים 3. האות
השישית 4. סל קטן 5. סלחן, פשרן 7. בעל
ניסיון 8. מפולפל, חכם 9. לחות הבוקר
10. יסוד תזונתי חיוני 11. מין ביד דקיק 13.
בדולח, קריסטל 27. כך קוטפים תמרים
28. שפת היהודים בספרד 29. לעגני,
מבדח 30. כך קוטפים תבואה 32. יברח,
יתחמק 33. אירוניה, לגלוג 33א. שם של
בת על שם פרי 34. רכשו הפוך 35. האיץ,
דירבן 38. מטבע אירופי 45. שם השם

הצצה להצצה
את: יאשיהו וועלס | yoshwols@walla.com

ידול מהחיים זוג קשישים במסעדה מזמין מנה אחת שכוללת שניצל, תפוחי-אדמה וסלט. לאחר שהגיעה המנה חתך הבעל את השניצל לשני חלקים שווים והניח בצלחת של האישה את החלק שלה. אח"כ הוא שם בצלחת שלה חצי מכמות תפוחי-אדמה וחצי מהסלט. המלצר לא יכול היה להתאפק ושאל אותה: "למה לא הזמנת שתי מנות?" ענה האישה: "אשתי ואני מתחלקים תמיד בכל דבר". כאן התחיל הבעל לאכול את המנה שלו בעוד שהאישה אינה נוגעת באוכל שלה. שוב לא יכול היה המלצר להתאפק ושאל אותה: "למה אינך אוכלת?" ענתה האישה: "אני ממתנה לשניים..." (תודה לרחה קליימן)

הבוס הצלוב ללבנוני נוצרי, שכיתו נהרס עקב הפצצה הישראלית, לא נותר דבר מתכולת ביתו, למעט תמונה של ישו על הצלב. הוא פנה לסעד חרירי, הציג את התמונה ואמר: "כל שנשאר מביתי זו תמונת אדוננו". נתן לו חרירי מאה אלף דולר ואמר לו: "לך בנה את ביתך". שמע שכנו השיעי על המעשה וגם הוא הלך לחרירי כשהוא מציג את תמונתו של חסן נסראללה ואמר: "ביתי נהרס בהפצצה ורק תמונה זו של אדוננו נשארה". הוציא חרירי עשרת אלפים דולר ונתן לו. שאל השיעי בתמיהה: "אבל לשכני נתת מאה אלף?!" ענה לו חרירי: "נכון, שכך הביא את תמונת אדוננו כשהוא צלוב, אם גם אתה תביא את תמונת אדונך כשהוא צלוב, תקבל ממני חמישה מיליון דולר!" (תודה לצקלה גולדפינגר)

ימי הולדת שלוש חברות החליטו לחגוג יחדיו יום הולדת חמישים. שואלת האחת: "לאן נלך?" עונה חברתה: "לבננה ביץ". שואלת האחת: "למה דווקא לשם?" עונה חברתה: "כי המלצרים שם חתיכים לאללה. עברו 10 שנים ושבו החליטו החברות לחגוג יחדיו יום הולדת 60. שואלת האחת: "לאן נלך?" עונה חברתה: "לבננה ביץ". שואלת האחת: "למה דווקא לשם?" עונה חברתה: "כי האוכל שם בריא ונוח לעיכול". עברו עוד 10 שנים ושבו החליטו החברות לחגוג יחדיו יום הולדת 70. שואלת האחת: "לאן נלך?" עונה חברתה: "לבננה ביץ". שואלת האחת: "למה דווקא לשם?" עונה חברתה: "כי יש שם רווח גדול בין השולחנות ויותר נוח עם ההליכון". עברו עוד 10 שנים ושבו החליטו החברות לחגוג יחדיו יום הולדת 80. שואלת האחת: "לאן נלך?" עונה חברתה: "לבננה ביץ". שואלת האחת: "למה דווקא לשם?" עונה חברתה: "כי שם עוד מעולם לא היינו..." (תודה לימימה לוי)

מהמטבח של סבתא
את: עדי טיטה | shittadi@netvision.net.il

מרק ירקות מוצלח וגם בריא
מ"פסטיבל המרק" - בעמ' 8

מצרכים:
מעט שמן לטיגון (רצוי שמן זית)
בצל גדול ושתי שיני שום
ירקות: 2 גזרים גדולים או חתיכת דלעת, 2-3 תפוחי אדמה בינוניים, 3 קישואים, כרוב או כרובית, שמיר, פטרזויליה ושורש סלרי
עדשים כתומות ומעט גריסי פנינה
מלח ופלפל לפי הטעם ועוד, כפי שהיצירתיות מכתיבה.
אפשר לגוון את המרק בצורות שונות, אפשר שעועית לבנה (שהושרתה מראש) אפשר מעט בשר או גרון הודו ועוד ועוד. כל מרק שיהיה שונה מהיסודי.

אופן ההכנה:
מאז שקיים מכשיר הסלייסר, הירוק - לבן או אדום - לבן, העבודה קלה למדי.
הכינו מראש את הירקות חתוכים במכשיר בקערות נפרדות. את הבצל והשום מטגנים עד זהוב ומכניסים את הירקות לסיר לפי סדר הקשיות. קודם הגזר. ממשיכים לטגן את כל הירקות מעט, מוסיפים מים רותחים, מלח ופלפל לפי הטעם. זהירות עם המלח.
בסיר לחץ 20-25 דקות. בסיר רגיל-עד שיתרככו הירקות.

וראיית היופי והחיוב בכל הסובב אותנו. יתכן שהרקע הוא שבנה את דמותו המיוחדת: נולד וגדל בקיבוץ גלעד שברמות מנשה, רכב על סוסים ברחבי הארץ ביחד עם אביו שהיה אחראי על עדרי הבקר. בצבא שרת בצוות הווי של הנח"ל ולאחר השיחרור רכש את השכלתו המוסיקלית בסמינר אורנים. בתום לימודיו היה אקונום בקיבוץ. את אהבתו למוסיקה מימש כאשר ריכז את כל ענייני המוסיקה בקיבוץ- מקהלה גדולה, חגים, עבודה עם ילדים.

בבת צחוק מספר יואב: "בגיל עשר בערך שלחה המורה לציור ציור שלי לתחרות ציורי נוער, זכיתי במקום ראשון וקיבלתי זוג אופניים גדול שלא יכולתי להשתמש בהם. לכן רכשתי גיטרה (!) ומאז אני בתחום המוסיקה."

יואב "נטש" את תחום הציור במשך שנים רבות, כיוון שהתמסר ליצירה המוסיקלית שלו: ניצוח, הלחנה, עיבודים. בארבע השנים האחרונות "בער" בו תחום אמנות הציור, והחל לצייר בקצב "מטורף". ללא מורה או הדרכה כלשהי, ציוריו הם יצירה עצמית לחלוטין, הוא אוטוידיקט.

יואב מצייר בצבעים מרהיבים ציורים גדולים שאיכלסו תערוכות רבות ברחבי הארץ. ההספק שלו מדהים: "אחד הדברים האהובים עלי זה לצייר פורטרטים של אנשים. אני גם אוהב להביא רגשות והבעה, כשלאדם יש אמירה כלשהי", הוא מסביר.

ביתו מוצף בתמונותיו המקשטות את הקירות ועוד רבות מונחות בחדר העבודה שלו: ציורים רבים של סוסים, וסדרה של ציורים המשלבת מוסיקה וסוסים. גיטרות שקיבלו "האנשה" ורוכבות על סוסים.

יואב איש של אמנות, עוסק בצילום וצבעים, איש של יצירה בלתי פוסקת.

כפי שכתבה המשוררת:

"אבל יהיה יואב כתלואו של אלוהים, אבל יהיה אלוהים יואב הרגל."

י'אמ'ני אלוהי ב'ר'ך ו'ה'ת'פ'לו-
 אלו סוד אלוהי קמ'ה, אלו נ'ה פ'ר'י ב'ש'א,
 אלו ה'ח'רות ה'צ'את א'ראות, א'ח'וש,
 א'נ'ש'ם, א'ב'ע'ת, א'י'ח'ו, א'ה'י'כ'ש'א.
 א'מ'ד א'ת ש'פ'ת'ו'ת ב'ר'כ'ה ו'ש'ר ה'א'ל
 ב'ה'ת'ח'ד'ש ז'מ'נ'ך א'ם ב'וק'ר ו'א'ם א'לו
 א'ב'ל י'ה'יה י'וא'ב כ'ת'ל'וא'ו ש'ל'ש'ם
 א'ב'ל י'ה'יה א'לו י'וא'ב ה'ר'ג'ל."

למילים האוניברסליות של המשוררת לאה גולדברג כתב המוסיקאי יואב נטע לחן מקסים המתנגן מזה מספר שנים בפי חבורות הזמר ברחבי הארץ עליהן הוא מנצח.

ד"ר למוסיקה יואב נטע מתגורר בחדרה בשנים האחרונות עקב עבודתו עם מספר חבורות זמר באיזור, ביניהן חבורת הזמר הייצוגית של חדרה "קולות הל"ב", איתה הוא עובד מזה 23 שנים. הוא בן 67, נשוי לליוי, אחות במקצועה ואב לשלושה ילדים נשואים הגרים באיזור.

לראשונה פגשתי את יואב לפני כשלושים שנים בפסטיבל הזמר בערד, כאשר ניצח על חבורת הזמר "מטה אשר". כבר אז בלט בהופעה חדשנית וייחודית, כאשר את העיבודים המופלאים מלווים צבעים, אורות וכוריאוגרפיה מיוחדת.

לא ידעתי אז שכעבור שנים אפגוש בו שוב כמנצח המקהלה שלי. בתקופתו של יצחק כושי עפגין חיפשנו מנצח למקהלה ולשמחתנו נענה לנו יואב בחיוב. השילוב שלנו עם יואב היה כה מוצלח שהפך לקבוע זה עשור שלישי.

משהו מיוחד באיש הזה: שלווח ורוגע, התמדה ודבקות במשימה,

חי-אל סוכנות לביטוח (1988) בע"מ
 מומחים לתכנון פנסיוני אישי, תנאים סוציאליים, פיננסים וביטוח

כל סוגי הביטוח

- משכנתאות
- השקעות
- ביטוחי רכב
- ביטוחי דירות

התנאים מיוחדים.

השוואת מחירים בכל חברות הביטוח. בחירת מסלול השקעה לפי צרכי הלקוח ומצב השוק. ליווי צמוד במקרה של תאונה, כולל הכנת מסמכים לתביעה משפטית במידת הצורך.

רח' לה-גרדיה 5 ת"א 67613
 טל. 03-6394815 פקס. 03-6888066
 E-mail: chael@bezeqint.net

החלופה לאלק הנוש בחדרה
החלופה בהנאה לך

טליון כוון יכון קט"א

הסעות * אוטובוסים * מיניבוסים
 טרנזיטים מפוארים וממוזגים
 קשר אלחוטי, וידאו, טלוויזיה

רח' ביאליק 18, חדרה
 טל. 04-6341827

עשרים וארבע דלתות א"ל חובב

בימים עגומים אלה, אין תרופה טובה יותר על מנת להרים את המורל, מצחוק בריא. אין ספר שמתאים יותר למטרה זו, מספרו המשעשע, המרתק והקולח של גיל חובב, "עשרים וארבע דלתות".

ספר זה הוא השלישי בטריולוגיה המשפחתית של הסופר והבשולן, המפליא לספר בספר זה, בדיוק כמו בספריו הקודמים: "מטבח משפחתי" ו"סוכריות משמיימים", אנקדוטות משעשעות מחיי המשפחה המפורסמת ומתכונים.

ייחוסו של גיל: אביו, הקריין הידוע, משה חובב, שמשפחתו עלתה מתימן ב-1881. אמו, דרורה בן אבי, נכדת אליעזר בן יהודה ובתם של איתמר בן אבי ומומה, הלא היא לאה אבושדיד, שויתרה על אוצרות הירושה בתמורה לאהבת חייה, איתמר (בנסיון, כפי שקראה לו).

גיל, אוהב אהבת נפש את סבתו, "מומה" וכרוך מאוד אחר בישוליה, אולם רק בדרכי עורמה, הוא מצליח לעתים, לקבל דריסת רגל במטבח. 24 פרקים בספר, שרובם קשורים לסבתא מומה, אך גם לקרובי משפחה אחרים. כל סיפור נארג סביב מאכל מסוים, ובסוף כל פרק, ניתן המתכון.

העברית היפה והמוקפדת "חוגגת" אף היא, לא רק בין דפי הספר, אלא אף בפיותיהם של בני המשפחה. הסיפורים רוויים בגעגועים עזים לעבר, אך בעיקר לסבתו הבלתי שיגרתית, לבישוליה ולסיפוריה.

שלא תטעו, ספר זה אינו ספר בישול, הוא ספר זכרונות על משפחה מופלאה.

חדשות האינטרנט

שפע המידע הזורם אלינו מכל עבר, גורם לנו לעיתים לאבד את דרכנו, דווקא כאשר אנו זקוקים למידע ייחודי בנושא חשוב. כיוונתי הפעם את תשומת הלב לנושא הבריאות, שהוא בראש סדר העדיפויות שלנו (לפחות בגילנו) ולכן כה חשוב לנו. מטרתו לפתור את מצוקותינו, ולהקל עלינו במציאת הפתרון. אני מפנה את תשומת לבכם לאתר העוסק בנושאי הבריאות, וגלישה בו תאפשר לכם למצוא את אשר אתם מחפשים. אנא, כנסו לגוגל והקישו את הפרטים:

בריאות Ynet

האתר שמופיע לפניכם מביא את חדשות הבריאות השוטפות, אך בראש הדף תוכלו למצוא את נושאי הבריאות המצויים ביותר, ודרכם תגיעו לפרטים הרצויים לכם. נושאי הבריאות הפופולאריים ביותר באתר הם: מחקרי בריאות, מגזין בריאות, חדשות בריאות, איכות חיים, דיאטה, מדריך חירום, אינדקס רופאים, אנציקלופדיה רפואית ועוד ועוד.

בתקווה שתפיקו תועלת מאתר זה, ורק בריאות...

עזרא דנין, בן רחל ויחזקאל, (מראשוני "הישוב הישן" בארץ ישראל) היה המדינאי ואיש הציבור הבכיר, שיצא מקרב תושבי חדרה הקטנה של שנות ה-40 וה-50 של המאה הקודמת. עזרא נולד ביפו בשנת 1903. הצטרף לשורות "ההגנה" במקום בשנת 1921, בהגיעו לגיל 18. עד שנת 1932 פעל באזור תל אביב, ואז עבר לחדרה, כאן המשיך את פעילותו האינטנסיבית בשורות "ההגנה" והמדינה שבדרך.

עוד בטרם ייסוד הש"י (שרות הידיעות של "ההגנה") עמד עזרא בראש שירות הידיעות האזורי של ההגנה במרכז הארץ ("גליל תיכון"). כאשר נוסד הש"י ועד למלחמת העצמאות עמד דנין בראש המחלקה הערבית של הש"י, היה ממקימי המחלקה הסורית של הפלמ"ח (מסתערים שחדרו לסוריה וללבנון בעת מלחמת העולם השנייה, לאיסוף מודיעין עבור הצבא הבריטי, שתכנן את הכיבוש הבריטי שם).

בין שלל התפקידים הבכירים שמילא היה גם ניהולו של בית הספר לקציני מודיעין בנושאים הערביים. כמו כן שימש כיועץ לענייני הערבים במשרד החוץ, עם הקמתו לאחר מלחמת העצמאות. כיהן כשגריר נודד של מדינת ישראל עם הקמתה.

בנובמבר 1947, ערב ההצבעה על תכנית החלוקה באו"ם, אירגן דנין פגישה בין המלך עבדאללה מירדן, לבין גולדה מאיר. עזרא השתתף וגם כתב את פרוטוקול הפגישה. במאי 1948 ארגן דנין פגישה נוספת בעמאן בניסיון לשכנע את המלך לא להצטרף למתקפה הערבית על יהודי ארץ ישראל (גולדה הגיעה לפגישה מחופשת כערבייה, ודנין התחזה לבעלה).

עזרא דנין בנה את ביתו בחדרה, יחד עם רעייתו צפורה, בכניסה לגבעת בילו, ומשם יצא לפעולותיו למען המדינה. על פועלו קיבל את אות "קיר חדרה".

עזרא דנין נפטר בשנת 1984, ומאחר שהזוג דנין היה חשוך ילדים, הוא תרם את ביתו לעיריית חדרה, למען שימש למטרות הקהילה החדרתית. ואכן, עד היום משמש בית דנין מרכז לפעילות קהילתית מגוונת.

העמותה למען הקשיש חדרה

הטלוויזיה הקהילתית אמצע הדרך חדרה משדרת
 בערוץ הקהילתי "מכאן" הוט (Hot) ו-יס (Yes) בכל הארץ ובערוץ הפתוח מספר 98
ביום שלישי בשעה 11:00 בבוקר וביום שישי 17:30

להלן הכתבות למגזין נובמבר מספר 180:

1. מאה שנים טובות
2. ביקור בשרונה
3. אוסף התקליטים שלי
4. הגשר על הנהר הכחול
5. סיפור של שוק
6. מסע בזמן
7. התחביב של עדנה
8. נאמנותו של כלב
9. סוס ועגלה

"כל אדם שחי היום צריך לחשוב על עצמו כמי שיגיע לגיל מאה", טוען ד"ר איסי דורון, (ראש החוג לגרונטולוגיה באוניברסיטת חיפה), על פירמידת הגילים החדשה. לדבריו, תוחלת החיים במאה השנים האחרונות הוכפלה, ובני האדם והמדינות לא מוכנים לשינוי הזה כלכלית, נפשית ותכנונית. מסתבר שהתפיסה החברתית של היציאה ממעגל העבודה בגיל 60 וסיום החיים בגיל 70-80 כבר לא תקפה, נשים וגברים צריכים להוסיף עוד 20 שנה לאורך חייהם. מדובר כיום על "הגיל הרביעי" שחלק לא מבוטל של האוכלוסייה הבוגרת נושק אליו. אדם יוצא או מוצא לגימלאות לעיתים קרובות בעל כורחו, כאשר הוא עדיין בכושר ובמלאו יכולתו לתרום לחברה. לתופעה זו יש היקף וחשיבות שלא היה לה בעבר. בישראל האחרונה של חיי האדם הזקן, מיוחסת חשיבות רבה לאיכות החיים. חלק גדול מקטגוריה זו היא בעלת ידע וניסיון, ורצון להמשיך לחיות ולתרום. המציאות לרוב שונה. אחת התופעות השכיחות היא הבדידות. האדם הוא יצור חברתי מטבע ברייתו, והבדידות היא לעיתים קשה יותר מחולי. אמנם החברה כיום נערכת לתופעה זו, על ידי הקמת מרכזים חברתיים,

בזיקנה יש דבר מופלא, לא משנה בן כמה אתה - אתה תמיד מוכן להיות יותר מבוגר.

מה מצב הדיור? יש לנו שישיים יחידות דיור, נכון לעכשיו כולן מאוכלסות. הדירות יותר גדולות מהמקובל. היתרון בבנין אחד שכל השירותים נגישים. חדר האוכל, חדר הרצאות, חדר הספרייה וחדרי החוגים. אין צורך ללכת בגשם או בחמסין לחדר האוכל או למרפאה. אם ביקרת במקומות אחרים את יודעת למה אני מתכוון... אנחנו מגישים את כל השירותים: כביסה, ניקיון החדר, רופא, אחות 24 שעות. מביאים את מרשם התרופות. שירותי דואר וכמובן הסעדה."

ומבחינה חברתית? אין לדיירי הבית את הפנאי לנצל את כל ההיצע העומד לרשותם במסגרת החוגים: ציור, קבוצת זמר תחת ניצוחו של דודו דותן. מלאכת יד, ציור על בד, כתיבה יוצרת, מחשבים, חוג לפלדנקרייז, ואחת לשבועיים חוג 'זומבה'. כל יום מתקיימת שעת התעמלות על ידי מורה, שמתאימה לכל אחד את התרגיל המתאים לו. הספרייה מנוהלת על ידי אחת הדיירות. מתקיימות הרצאות, קונצרטים, ערבי שירה על ידי אמני חוץ. עורכים טיולים ופעם בשנה נערך טיול לחו"ל, השנה התכנון הוא יוון, ודאי בליווי רופא ואחות."

ומה בקשר לבריכה? חדר כושר? גינה לטייל? לא, אין לנו בריכה ואף לא חדר כושר, אבל בחדר ההתעמלות ישנם אופני כושר והליכון. אף גן שלנו קטן אבל נעים לשבת בו. מתקיימת בו קפיטריה בהתאם למגזר האוויר. הדיירים אוהבים להיפגש. אנשים בגיל מבוגר זקוקים לחברה. המוטו שלנו 'הדייר חייב להיות פעיל' למלא את היום בפעילות. אנשים פתאים מתפנים ומגלים כישרונות שהיו חבויים בהם."

האם ישנם כללים מי מתאים להתקבל לבית המוגן אצלכם? "אני מזמין לריאיון והשאלה הראשונה שלי, מי החליט על הצורך לעבור לבית מוגן? הילדים כדי להיות מוגנים מעול טיפול בהורים, או האיש בעצמו בהכרתו הגיע להחלטה? החיים בבית מוגן, צריכים להיות חיוניים עם תחושת שייכות."

ואם אדם כעבור זמן מוצא שלא מתאים לו? "יש תקופת הסתגלות של שלושה חודשים. כל דייר מקבל חוג דייר ותיק שמלווה אותו. חשוב לנו הבנת האדם המצטרף."

אנשים מזדקנים ונחלשים, כיצד עוזרים? "יש אפשרות לקחת מטפל זר, ואז הוא גר עם הדייר. אם מצבו הבריאותי מתדרדר יש אצלנו מחלקה סיעודית."

קוראים מכובדים, כל הרוצה להצטרף חייב לשקול לראות דרך עיניו הוא. עדיף שהוא יהיה המחליט ולא ילדיו, כל עוד יש ביכולתו לבחור מתוך רצון ולא כהכרח.

הסקרנים מבינים הרוצים לדעת אם החלטתי לעבור לדיור מוגן? התשובה היא, "עדיין לא".

באחד מאותם הימים בהם מצללים "חברי החגים" לברך לשנה החדשה, צלצלה אלי חברתי א' והודיעה: "עברתי לבית מוגן."
את? לבית מוגן? איפה זה? "בחדרה, בבית הנשיא."
מה? הרי כמעט כל מי שאנחנו מכירות עברו "לביתן אהרון", "לנורדיה" "בית בכפר" בכפר סבא, אפילו לראשון לציון. למה בחרת בחדרה? "תבואי ותראי."

צלצלתי ל"בית הנשיא" בחדרה, ביקשתי לקבוע פגישה עם המנכ"ל. הקדמתי להגיע כדי שאוכל להתרשם ללא הדרכה. הבית ממוקם בבנין מסחרי די סואן, הצצתי לגינה, קטנה לצרכי צעידת בוקר. צלצלתי בדלת הראשית, נכנסתי ללובי ממוזג, מעוצב בטוב טעם, על הקירות צילומים מחדרה הישנה, שקט, שלווה. ישבתי באחת הכורסאות הנוחות וארבותי לדיירי הבית כדי לשוחח עמם ללא עין מפקחת. אחת הדיירות שיצאה מהמעלית התיישבה לידי: "אני מחכה לחברה שבאה לקחת אותי למפגש השבועי שלנו", מצאה לנוכח לידיע אותי.

היכן אתן נפגשות? "כפי שתמיד נפגשנו, בקפה בקניון." המעלית נפתחה, יצאה מכרה, אשר שמחה לקראתי בחיבוק: "את עוברת לכאן?"

באתי להתרשם איך הרעש מהרחוב, לא מפריע? "איזה רעש? את שומעת רעש?" האמת שלא שמעתי, מסתבר שכל החלונות בבית מבודדים בזכוכית כפולה.

שני הגברים שראיתי וביקשתי לשאול אותם, התנצלו כי הם מאחרים לחוג ברידג'. הלכתי אחריהם, בחדר שנפגשו היו תפוסים 4 או 5 שולחנות. בטעות פתחתי דלת והצצתי לחדר ספרייה מרווח. המזכירה הודיעה לי שהמנכ"ל הגיע ומחכה לי. בהיכנסי ללשכתו שאלתי: **לסגור את הדלת?** "הדלת שלי, תמיד פתוחה לדיירי הבית."

שמעון אלנברג, הוא מנכ"ל "דיור מוגן, בית הנשיא". איש נעים הליכות שענה בחיוך לשאלתי המתריסה: **מה יש לבית הנשיא להציע? נסה לשכנע אותי להצטרף.**

"בראש וראשונה, אני מבקש להסיר את הסטיגמה הספקנית, שהבית פחות טוב ממקומות אחרים. בית הנשיא מעניק את כל השירותים שבכל מקום, היות וחוקק חוק הקובע את השירותים שחייבים להינתן, וישנו פיקוח. אנשים מתרשמים מבתים ששוכנים בחיק הטבע מחוץ לעיר. זה אמנם יפה, אבל הם שוהים כל הזמן בקהילה זקנה. תתפלאי, אבל אנשים מבוגרים מתעודדים במפגש עם צעירים.

אנחנו נמצאים במרכז העיר, הדייר אינו מנותק מסביבתו. הוא יוצא מפתח הבית, רואה אימהות צעירות עם ילדיהן, רואה נוער, שומע את המוזיקה הרועשת, אומר שלום למכרים. יש פה חיים תוססים. אותו בית קפה, אותה מספרה, ואותו רופא משפחה."

סיפורו של רחוב רחוב אחד העם

כזכור, רחוב הגיבורים היה הרחוב הראשון בחדרה, וממנו נסלל רחוב נוסף לכיוון מערבה של המושבה - הוא רחוב אחד העם.

רחוב אחד העם נמתח ממגדל המים של חדרה, בראש הגבעה הגבוהה ביותר ביישוב, ועד לגורן של המושבה (כיום מיקומה של עיריית חדרה). בנתיבו היום הוא חולף על פני השוק העירוני, לאחר מכן על פני בית הספר היסודי (הנקרא אף הוא על שם אחד העם) ומסתיים בתחנת האוטובוסים העירונית.

אחד העם, שעל שמו נקרא הרחוב, היה השם הספרותי של אשר גינצברג. הוא נולד באוקראינה בשנת 1856, עלה לארץ בשנת 1922 ונפטר בתל אביב בשנת 1927. היה אבי "הציונות הרוחנית" וראה ביצירת המרכז הרוחני בארץ את היסוד לקיום האחדות בעם ישראל. כתב מאמרים בעלי ערך ספרותי והיסטורי, וקידם את תורתו עוד בטרם עלה ארצה. פועלו לאחדות העם היקנו לו את הזכות לקרוא על שמו את אחד הרחובות הראשיים בחדרה.

פרידה מחברה לזכרה של טלי שבתאי ז"ל

את: אילנה יעין | shittadi@netvision.net.il

עבר כבר חודש מאז הלכה טלי שבתאי מאיתנו. חברה טובה, מתנדבת באגודה למלחמה בסרטן. כמה קווים מקבילים, ועכשיו קו אחד נמחק. קשה לכתוב על טלי בלשון עבר, אבל המציאות טופחת על פנינו בכל פעם, ובאזכריות. כמה מהר השתלטה עליה מחלת הסרטן, בלי להתחשב עד כמה הייתה מסורה לתפקידה כמתנדבת במניעת המחלה ובעזרתה לחולות ולמחלימות ממנה. הגורל מתעתע בנו לעיתים: "עכשיו אני באמת באגודה" אמרה לי כשחלתה. ליוויתי אותה בימי המחלה. "בום, באמצע החיים", כך אמרה לי. "אנחנו כבר לא באמצע" אמרתי- וצחקנו. היו לטלי עוד תכניות רבות. לבלות, לטייל, ללמוד, לרקוד, לגדל את הנכדים ולצייר - אהבתה הגדולה.

מעידים עליה חברה ב"קו קשר" על עוד נושא שאליה התנדבה במסירות: "היית אישה למופת עם רגישות, מסירות ואהבת הזולת. נתנה אין סופית לזולת ולמשפחה. במסגרת התנדבותך בקו קשר יצרת קשר אישי עם קשישים ואף ביקרת אותם בביתם."

הקשר שלי עם טלי התהדק כשבילינו יחד בטיול ביפן, עשרים וארבע שעות יחד בעולם מוזר גרמו לנו להכיר אחת את רעותה. פעמים רבות נזכרנו באותם ימים ובעיקר נזכרנו שהתפשטנו כליל ב"אונסן" הרחצה היפנית המפורסמת והרגשנו שאנחנו חשופות גם בפני היפניות המצומקות וגם אחת בפני השניה - הייתה זאת חוויה חד פעמית, מוזרה ובלתי נשכחת. טלי חסרה לנו בימים אלו במבצע "הקש בדלת", היא תחסר לנו בעתיד בכל מפעל ההתנדבות, בקהילה, בחברה ובמשפחה. קשה להיפרד מחברה וקשה עוד יותר לכתוב את דברי הפרידה.

יהי זכרה ברוך!